

Leestips voor jongeren

Bibliotheek Turnhout zet interessante boeken voor jongeren op een rij. Heb je een leesopdracht? Moet je een boekbespreking maken? Zoek hier inspiratie!

Alle boeken zitten in de collectie van de bibliotheek.

Eveline Vreeburg – Het grootste geluk

Tweede roman van de Nederlandse schrijfster, die in 2011 debuteerde met de roman 'Onder pseudoniem'.

Hubertine leidt een promiscue leven met vriendjes die een stuk jonger zijn en haar jong houden. Met haar zwaar neurotische echtgenoot Egbert heeft ze geen seks. Ze zijn getrouwd, maar gezamenlijk leven is er niet bij. Wat ze wél delen: een liefdeloze jeugd, onvermogen tot liefhebben en een verslaving aan genotmiddelen. Een bij vlagen hilarische schets van hun achtergronden wordt gevolgd door een beschrijving hoe beiden, na een liederlijk afscheidsfeest, hun caravan naar de Italiaanse camping Fortuna (!) rijden, om daar te werken. Hubertines dochter Eva voegt zich bij hen. Het treurige verblijf op de camping mondt uit in een apotheose die van het begin af aan onafwendbaar lijkt.

De lezer blijft verloren achter. De vaak absurdistische gebeurtenissen worden klinisch beschreven, maar ook met soms bijna pijnlijke en tot op het laatst volgehouden ironie. Het lachen vergaat de lezer echter al gauw, zo deerniswekkend zijn de hoofdpersonages. Dit lijkt de boodschap: zonder liefde is er geen leven. Een zwartgallige, bijna nihilistische roman, met vaart, gevoel voor understatement en ironie geschreven.

Franca Treur – Dorsvloer vol confetti

De 12-jarige Katelijne groeit op als het enige meisje tussen zes broers in een streng gereformeerd Zeeuws boerengezin eind jaren tachtig, begin jaren negentig. Het intelligente, fantasievolle kind voelt zich een buitenbeentje, als meisje wordt ze nauwelijks betrokken bij het boerenwerk, en omdat het in het gezin over weinig anders gaat, wordt ze vaak buitengesloten. Ze vlucht weg in fantasie en verhalen: bijbel- en bekeringsverhalen, kerk- en dorpsroddel, familie verhalen, maar ook boeken. Sprookjes, verboden omdat het leugens zijn die haar kunnen afhouden van de waarheid, leest ze stiekem toch. Voorzichtig zet ze de eerste schreden in de buitenwereld.

Een goed geschreven, boeiende debuutroman over opgroeien als meisje in een reformatorisch Zeeuws boerenmilieu, treffend, kritisch, met humor maar ook liefdevol verbeeld door Treur die zelf zo opgroeide. Met haar vrouwelijk perspectief vult deze veelbelovende jonge auteur het rijtje Siebelink, 't Hart en Wolkers mooi aan. Voor een breed publiek. Franca Treur (1979) studeerde Nederlands en literatuurwetenschap aan de Universiteit Leiden en schrijft voor NRC Handelsblad en nrc.next.

Wanneer de mieren schreeuwen – Alex Boogers

In deze op een ware gebeurtenis* gebaseerde roman is een schrijver, ook Alex Boogers geheten, in een taxi op weg naar een school voor zijn zoveelste lezing over schrijven, boksen en succes. Hij is zoals altijd rijkelijk vroeg en heeft daarom alle tijd om te luisteren naar het verhaal van de taxichauffeur, Gabriel Rivalo, waarmee die nog steeds in zijn maag zit. Het gaat over zijn tien jaar geleden, in 2003, vermoorde neef Socrates (13), een begenadigd Rotterdams voetballertje, dat met zijn vrienden uit baldadigheid sneeuwballen naar een sportwagen gooide en vervolgens werd neergeschoten. De dader is nooit gepakt. Hierdoor aangegrepen wijzigt Boogers zijn lezing en vertelt op school over Socrates, vermengd met het drama van het ruimteveer Columbia, dat op dezelfde dag plaatsvond en waarbij zeven mensen omkwamen.

De in korte zinnen vertelde novelle oogt aanvankelijk warrig, vooral door de vele schakelingen (o.a. naar Socrates' moeder, zijn zus, Gabriel, diens vrouw) en de cursief ingevoegde filosofische voetbalteksten, ze schuurt soms tegen het sentimentele aan, maar wordt steeds aangrijpender naarmate het droeve verhaal van de zinloze moord zijn hoogtepunt bereikt

De smaak van ijzer – Elisabeth van Nimwegen

Debuutroman van de actrice en voormalig journaliste (1976), die zich afspeelt in het milieu van een toneelschool. Het eigenlijke thema is de teloorgang van een vriendschap, of zou het juister zijn te zeggen: de teloorgang van een liefde. De ik-persoon, Marie Dallinga, afkomstig van het Zeeuwse platteland, ontmoet op de toneelschool van Maastricht de Vlaamse Fanny Vandenakker. Vanaf de eerste ontmoeting klikt het, en heel snel worden ze hartsvriendinnen die al gauw een kamer delen, en meer dan dat, hun levens. Als na het eerste studiejaar Fanny niet verder mag, komen er rimpels in hun relatie. Fanny blijkt dan toch dingen voor Marie verborgen gehouden te hebben, waaronder een hoofdzakelijk seksuele relatie met een van hun leraren. Langzaam groeien de twee uit elkaar, en dat doet Marie meer dan ze lange tijd beseft. Toneelspelen, dacht ze altijd, gaat over het tonen en verbeelden van de afgrond die ieder mens in zich meedraagt. Maar uiteindelijk valt ze zelf in haar eigen afgrond.

Vlot en spannend geschreven verhaal met mooi getekende personages. Een prima debuut.

Op zee – Toine Heijmans

In dit tweede boek van Volkskrant journalist Toine Heijmans (1969) keert een man, een Einzelgänger, zijn kantoor de rug toe en zoekt het avontuur gedurende drie maanden, op zijn zeilboot, op zee. De laatste etappe, vanaf Denemarken naar Nederland, zal hij begeleid worden door zijn 7-jarige dochter. Het moet een glorieuze intocht worden in Harlingen, maar dat gaat anders dan verwacht.

In korte zinnen, geschreven in de tegenwoordige tijd, wordt de microkosmos op een zeilschip belicht. Het onbetrouwbare ik-perspectief voert de lezer mee in de hallucinante gedachtespinsels van de hoofdpersoon. Twintig bladzijden voor het einde is er een perspectiefwisseling naar diens vrouw. De dingen zijn niet zoals ze lijken; de lijfelijk aan de lezer overgedragen angst wordt tot opluchting getemperd.

Wild – Gerwin van der Werf

In een godvrezend gehucht woont de twaalfjarige Simon de Ridder bij zijn grootouders. Verdacht van het verwonden van zijn vriend met een luchtdrukpistool vlucht hij het bos-annex-schietterrein in, waar hij zich dagenlang onder barre omstandigheden schuilhoudt en waar hij als wild wordt opgejaagd. Deze coming of age-roman leest als een Arendsoog 2.0 – het jongensboek waaraan Simon zich vaak spiegelt. Tijdens zijn dierlijke survivaltocht en harde gevecht met zijn belagers, en ook in zijn verliefdheid op Lizzy, verliest hij zijn kinderlijke onschuld snel.

Tussen de regels spelen thema's als goed en kwaad, wraak, leven en dood, waarbij Simon symbool staat voor de oerdrift om te overleven, tegen alle zwarte krachten in. De auteur (1969) debuteerde met het goed ontvangen 'Gewapende man' (2010) en won de Nationale Gedichtenwedstrijd. Ook als je dit beklemmende verhaal zou willen verfilmen, wringt de vraag of het een spannende jeugdfilm moet worden of een subtiele film voor volwassenen.

Alle bessen kun je eten alleen sommige maar één keer – Gemma Venhuizen

Een originele ontwikkelingsroman met een verbazingwekkend einde. De 23-jarige Jasmijn gaat voor haar fotografiestudie praktijkstage lopen op Spitsbergen. Verbaasd ontdekt ze hoe noordelijk het ligt en hoe koud het er is. Eenmaal in Longyearbyen, is ze druk met het uitgaan met andere buitenlandse studenten en het verkennen van een bijzondere witte harde wereld, de lokale gewoontes, de beperkte flora en fauna, de mensen. Vooral de Noorse geologiestudent Lars heeft haar belangstelling. Al gauw gaan ze samen met de sneeuwscooter op stap: hij om sneeuwlagen te bestuderen, zij om te fotograferen. Maar als hun flatgenoot onderweg naar de kerk onder een onvoorspelde lawine komt, verandert alles in hun onbekommerde studentenbestaan. De altijd veelbelovende Jasmijn raakt uit balans. Zal ze zich kunnen handhaven? Blijft ze wie ze was? Alles kun je proberen en proeven - maar sommige dingen kun je maar eenmaal doen, zoals de titel van het boek ook suggereert.

Zeven pogingen om een geliefde te wekken – Ineke Riem

Hoofdpersonage is Lioba Hoogenboom, die vanaf jonge leeftijd als halve wees bij haar opa in het fictieve dorpje Oudering op Voorne-Putten woont. Haar excentriciteit en eigenzinnigheid, die door de nuchtere dorpsbewoners wordt aangezien voor hoogmoed, versterken haar eenzaamheid en isolement. Als Lioba niet tot de kunstacademie wordt toegelaten en haar geliefde haar afwijst, komt zij tot een wanhoopsdaad. Als gevolg daarvan valt zij als een Zuid-Hollands Sneeuwvitje in een diepe slaap. Pogingen haar te laten ontwaken zijn vergeefs, totdat een oude dame bij het bed van de slapende verschijnt.

Orang-Oetans drijven niet – Stephan ter Borg

Het hoofdpersonage is de zoon van een horecaondernemer en een zoekende moeder, het broertje van een verstandelijk gehandicapte 'reus' van ruim twee meter – maar vooral een zeurpieterige luiwammes, die overal kritiek op heeft, maar zelf niets klaarspeelt. Pas na persoonlijke tegenslagen komt hij in beweging en neemt hij verantwoordelijkheid. Ambitie en familie zijn dan ook twee thema's uit dit licht maatschappijkritische schelmenverhaal.

Dromen van Schalkwijk – Victor Schiferli

Prozadebuut van Victor Schiferli (1967), die tot nu toe drie dichtbundels publiceert. De schrijver is werkzaam in de uitgeverij en schreef voor literaire tijdschriften. In deze roman beschrijft hij de laatste middelbareschooljaren van hoofdpersoon Felix Swammerdam in het begin van de jaren '80. Hij woont met zijn moeder en stiefvader in de Haarlemse wijk Schalkwijk. Hij wordt manager van het bandje van schoolvrienden. Popmuziek uit die jaren (punk en new wave) speelt een grote rol in het leven van de jongens.

Elk hoofdstuk draagt de titel van een liedje uit die tijd. Op Spotify zijn die nummers te beluisteren.

Glijvlucht – Anne-Ginne Goemans

Gieles (14, ik-figuur) woont met zijn ouders en zijn oom als een van de weinig overgeblevenen pal naast een nieuwe landingsbaan van Schiphol. Gieles mist zijn moeder, die het grootste deel van de tijd weg is voor ontwikkelingswerk in Afrika. Om haar voor altijd thuis te laten blijven, bereidt hij samen met zijn ganzen een heldendaad voor, geïnspireerd door de beroemde Hudson-landing van captain Sully.

Tweede roman van Anne-Ginne Goemans (1971), wier debuut 'Ziekzoekers' in 2008 de Anton Wachterprijs won. Goemans liet zich onder andere inspireren door haar eigen rol als actievoerder tegen de Polderbaan en andere bouwplannen rond haar woonplaats. Een rijke, speelse en ontroerende roman, die door Goemans' toegankelijke vertelstem geschikt is voor zowel jongeren als volwassenen. Kleine druk. Winnaar van de Dioraphte Jongerenliteratuur Prijs 2012.

De kermis van Gravezuid – Hannah van Wieringen

De kermis van Gravezuid gaat precies daarover: de kermis in dit kleine dorpje in Noord-Holland. Het is er dé gebeurtenis van het jaar. In het boek worden verschillende inwoners gevolgd in de dagen rondom de kermis. De dorpsjongens bijvoorbeeld die een man betrappen in zijn huis terwijl hij oefent voor de jaarlijkse playbackshow, verkleed als travestiet. Of het meisje dat iets te gewillig meegaat met de jongens uit haar klas. Alle personages hebben tegelijk iets tragisch en iets ontroerends. Ze worstelen zich door hun leventje in de bekrompen leefgemeenschap van het dorp.

Romandebuut van een auteur (1982), die eerder toneel schreef en meewerkt aan Elle.

Nooit ziek geweest – Nico Dijkshoorn

Dijkshoorn (1960) is een veelzijdig kunstenaar: dichter en musicus. Hij beschrijft hier door de ogen van zijn alter ego Nico scènes uit het huwelijk van zijn ouders. De structuur is scenisch en op het eerste gezicht in een luchtige stijl geschreven. De columnist Dijkshoorn is vooral in het begin van het boek aanwezig.

Vader Klaas, 'nooit ziek geweest' en fanatiek honkbalfan, heeft zichzelf tot onweerstaanbare grappenmaker benoemd. Een terreur voor zijn omgeving. De moeder staat in zijn schaduw. Nico's gebrek aan talent voor honkbal bepaalt de stroeve verhouding tussen vader en zoon. Het komt tussen hen tot een uitbarsting. Een tweede thema is de aftakeling van beide ouders. De moeder krijgt tia's, de vader dementeert. Ze reageren steeds agressiever op elkaar. De beschrijving van het aftakelingsproces, de conflicten, de zorg van de zonen ondanks alles en de reacties van Nico zijn levensecht beschreven. Staat aanvankelijk de harde afrekening met de ouders centraal, naarmate de roman meer een geschiedenis van aftakeling wordt, gaat het inlevingsvermogen overheersen.

De ana-files – Rianne Meijer (Waar gebeurd)

Redactrice Anna leeft vijftien jaar met anorexia. Als haar relatie stukgaat en ze niet meer slaapt en eet, meldt ze zich bij een kliniek. Op weg daarheen breekt ze haar schedel door een val. In het ziekenhuis komt er nog maar weinig bezoek. Ze begint fanatiek te twitteren en krijgt nieuwe vrienden. Van haar therapie, eerst individueel, daarna in een groep, houdt Anna een blog bij op dejaap.nl. Ze schrijft anderhalf jaar anoniem en dus zonder schaamte over haar leven, angsten en (niet) eten. De 66 anonieme blogposts zijn omgewerkt tot deze 88 stukjes, elk over een week. We leren Anna kennen, die op haar dertiende al een vinger in haar keel steekt. Ongemerkt jezelf uithongeren is simpel, merkt ze. Ze wordt een perfectionistisch meisje met weinig zelfvertrouwen en groeiende eetproblemen. De therapie helpt haar dingen verwerken en ze komt aan en zet haar eigen naam op de cover van dit boek.

Een kennismaking van binnenuit met de ziekte anorexia, niet het eerste, maar wel een indringend verslag. Goede non-fictie die de ziekte begrijpelijker maakt. Op de cover toepasselijk een rode vrouwenmond die op haar lip bijt.

Dit blijft tussen ons – Daphne Huisden

Tweede roman van een jonge schrijfster (1988) die eerder opviel met haar debuutroman 'Alles is altijd fictie'. Dit boek is een waardige opvolger. Het is vlot geschreven in heldere taal en handelt opnieuw over grotestadsproblematiek. Net als in haar debuut wemelt het van de ongere en onfrisse types die ieder moment kunnen ontploffen. Wanneer blijkt dat een buurtbewoner een ander heeft aangegeven bij de politie, deelt de buurt zich op in kampen. Verdachten genoeg, maar er moet bewijs worden geleverd. Dat blijkt uiteindelijk zowel letterlijk als figuurlijk kinderspel te zijn.

De omwegen – Jeroen Theunissen

De hoofdstukken in de vierde roman van de Vlaamse schrijver (1977) springen van jaartal naar jaartal. De leden van een Belgische familie – vader is een zich van socialisme tot nationalisme ontwikkelende politicus, moeder is een vrouw in de schaduw – worden gevolgd. Een drieling, drie zoons van wie de namen met Jo beginnen, staat in 1994, op hun achttiende jaar gereed om de wereld in te trekken. Ieder op zijn manier de mislukking tegemoet. Een is een intellectuele, compromisloze wereldverbeteraar; een wordt in Amerika multimiljonair en een is een van land naar land voort reizende vrijheidslievende avonturier. Via omwegen komen zij uiteindelijk weer terug in België, waar de vader, die een vreselijk geheim met zich meedraagt, zijn nadagen als politicus beleeft en de moeder in coma ligt. Personages uit de periferie van de familie worden belicht; incestueuze betrekkingen hebben gevolgen.

Een breed vertelde familieroman; het vertelplezier spat er vanaf. Een intrigerend werk, ook stilistisch bijzonder, met een ongewone zeggingskracht

Vloed – Roderik Six

In zijn debuutroman gaat de Vlaamse schrijver (1979) na hoe mensen reageren op een ramp. Aanhoudende regen luidt het einde der tijden in. Vier studenten (Victor, Michael, Nina en Joke) bivakkeren op de hoogste verdieping van een studentenflat, die, hoog gelegen op een heuvel, net niet onder water is gelopen. Ze plunderen kamer na kamer, op zoek naar voedsel en middelen om te overleven. De vier stompden af, verloederen, roken aanhoudend een gevaarlijke drug (Ultra), wat kan leiden tot hallucinerende 'splitsing', zuipen alcohol en vrijen als mechanische poppen. Ze worden bedreigd door aasetende horzels en vogels. De onderlinge psychische druk stijgt tot ongekende hoogte, wat leidt tot nieuwe rampen: Nina's door brand mismaakte gezicht (ongeluk?) en zelfmoord, Michaels dood (moord?) en Jokes problematische zwangerschap. Kunnen Joke en Victor met een kajak ontkomen?

Intrigerende, spannende, post-apocalyptische roman, geschreven in een hoogstpersoonlijke stijl (met onder andere originele metaforen), waarin de auteur soms doordraaft in extreme seks, banaliteiten en gruwelijkheden en de lezer een inktzwart wereldbeeld voorhoudt. Bekroond met de Bronzen Uil 2012, de Vlaamse prijs voor het beste Nederlandstalige debuut van het jaar.

Witte Panters – Saul van Stapele

J.J. (Jan-Jaap) en John groeien op tijdens de hoogtijdagen van MTV en de rapcultuur van Tupac en The Notorious B.I.G. Hun kleding is wijd en van een merk dat ertoe doet, en ze nemen zich voor om in hun eigen randstedelijke buurtje de koning van de hiphop te worden, samen, als twee-eenheid. Dat loopt niet helemaal zoals gepland, want de 'homies' uit de buurt laten niet zomaar twee blanke jongens uit bevoorrechte gezinnen toe. Die plaats moet je verdienen, met alle gevolgen van dien...

Journalist en hiphopkenner Van Stapele (1974) verwierf bekendheid met het hiphopstandaardwerk 'Van Brooklyn tot Breukelen'. Hij laat in zijn debuutroman al iemand de kritiek formuleren die men op zijn eersteling zou kunnen uiten: 'Zo, witte negers. Is dat niet ontzettend geweest?'

Een zomer met Kim Bokaviet – Silvia Toebak

Silvia Toebak (1970) schreef eerder columns, artikelen en verhalen. Dit is haar romandebuut.

Kim Bokaviet woont alleen, in een gehorig appartement, en werkt bij Bureau Gehandicaptenvoorzieningen. Op een donderdag krijgt ze een nieuwe buurvrouw, H  l  ne. Die heeft een vriend, Felix. Vanaf dag een fantaseert Kim over Felix en al snel weet ze: binnenkort is Felix van haar! Om dat doel te bereiken gaat ze behoorlijk ver. Eerst verbetert ze haar uiterlijk, gaat ze naar de kapper, koopt ze dure kleren. Ze heeft seksueel getinte dromen over Felix, overdag en 's nachts. Kim wordt uitgenodigd op een borrel bij H  l  ne, waar ze Danny ontmoet. Met hem heeft ze zo nu en dan seks 'om dichterbij Felix te komen'. Dan vraagt H  l  ne haar om een week op haar kanarie en haar planten te passen. Kim besluit dat ze die week in H  l  nes flat gaat wonen. Ze maakt er een puinhoop van.

PAAZ – Myrthe van der Meer

Autobiografisch getinte debuutroman van Van der Meer [pseudoniem, 1983] over een burn-out en een zware depressie. De 26-jarige Emma lijkt een normaal leven te hebben; ze heeft een vriend en een goede baan. Als ze echter van de ene op de andere dag een burn-out krijgt en niet meer kan stoppen met huilen en denken aan de dood, wordt ze opgenomen op de psychiatrische afdeling van een ziekenhuis, de PAAZ. Van binnenuit beschrijft ze haar entree in de wereld van de psychiatrie. Haar angsten, gevoelloosheid, de pillen, het reilen en zeilen op de afdeling, de medebewoners, de psychiaters, psychologen, verpleegkundigen en andere hulpverleners passeren de revue. Langzaam krijgt ze haar gevoel terug en werkt ze aan haar jeugdtrauma. Na vijf maanden mag Emma weer naar huis. Met zowel een kritische blik als een dankbare houding kijkt ze terug op haar opname. De winst is dat ze leeft en minder suïcidaal is.

Toegankelijke, losjes geschreven roman die makkelijk leest. Ondanks de zwaarte van de thematiek met humor geschreven.

Dagen van gras – Philip Huff

De 18-jarige Ben van Deventer bevindt zich in een jeugdkliniek en blik van daaruit terug op gebeurtenissen in zijn jonge leven. Hoewel zijn jeugd ogenschijnlijk idyllisch verliep op een prachtig landgoed, kreeg hij al snel de nodige tegenslagen te verwerken. Zijn ouders hadden geen harmonieus huwelijk en gingen uit elkaar. Het is een grote teleurstelling dat hij niet bij zijn vader kan wonen. Met zijn opa had hij een goede band en diens dood heeft veel impact op Ben. Hij raakt bevriend met Tom. Tom sleept hem mee in een bestaan waarin drugsgebruik en de liefde voor muziek belangrijke elementen vormen. Uiteindelijk gaat het mis met Ben.

Niemand in de stad – Philip Huff

Tweede roman van de Nederlandse schrijver (1984), die in 2009 succesvol debuteerde met 'Dagen van gras' (genomineerd voor diverse prijzen, vertaald en verfilmd). Huff publiceert regelmatig in nrc.next en won met zijn korte verhalen de Hollands Maandblad Prozaprijs 2011. Hoofdpersoon is de student Philip Hofman – Huff putte voor dit boek veelvuldig uit eigen ervaringen, en dat is te zien in de overtuigend geschetste wereld van het Amsterdamsch Studenten Corps. Net als in zijn eerste roman staat niet het relatief simpele verhaaltje centraal (jongen duikt steeds dieper in het corpsleven, gaat vreemd met een meisje van de vereniging en verliest langzaam de grip op de illusie van het studentenhuus). Het gaat vooral om de gedachte erachter: de afgesloten ramen van de sociëteit, niet om de wereld een blik naar binnen te ontzeggen, maar om de leden nog even niet naar buiten te hoeven laten kijken.

Die strijd tussen illusie en werkelijkheid verwoordt de schrijver op talentvolle wijze in overtuigend, lyrisch proza, met veel verwijzingen naar (hedendaagse) popmuziek. Winnaar Dioraphte Jongerenliteratuur prijs 2013

Dorst – Esther Gerritsen

In deze roman van de Nederlandse schrijfster (1972) komen een moeder en een dochter elkaar tegen op de Overtoom in Amsterdam. Ze hebben elkaar lang niet gezien. De moeder vertelt bijna terloops dat zij ongeneeslijk ziek is en niet lang meer heeft - op straat, nota bene. De dochter besluit bij haar moeder in te trekken. Vervreemdende situaties ontstaan met de ex van de moeder, met de vriend van de dochter, met een kapper en met de werkgever van de moeder. Veel dialogen. Vanuit de eigenaardige moeder en de nog eigenaardigere dochter wordt alles in de tegenwoordige tijd minutieus beschreven. De dochter gaat zich te buiten aan drank en seksuele contacten. Geheimzinnigheden uit de jeugd worden belicht.

Magnus – Arjen Lubach

Deze roman speelt zich af in en rondom Groningen, Amsterdam, Stockholm en Genève. Twintiger Merlijn Kaiser (ik-figuur) is een toneelschrijver met epilepsie die wordt verlaten door zijn vriendin Caro. Hij heeft het hier moeilijk mee en denkt vaak terug aan zijn middelbareschooltijd in Groningen, toen hij Caro ontmoette. Als er in Zweden vreemde betalingen worden gedaan met zijn creditcard, gaat hij op onderzoek uit. Hij belandt in Stockholm en ontmoet de fraudeur. Met diens dochter krijgt hij een relatie en Merlijn komt uiteindelijk tot nieuwe inzichten.

Strak blauw – Renée van Marissing

Renée van Marissing (1979) is schrijver en toneelmaker. Ze schreef ook de roman 'Het waaien van mijn oma'. In 'Strak blauw' is ik-personage Laura fotograaf. Zij maakt in haar studio voor een nieuw project maquettes van allerlei materialen die ze als basis gebruikt voor foto's. Ze woont samen met haar geliefde An, in het huis waar An eerst woonde. Ze wil niet dat An in haar studio komt of veel over haar werk weet. Dan is het niet meer van haar. Al in het begin van het boek ligt er een depressie op de loer. Noch An, noch hun wederzijdse vriend Dirk kan haar helpen. Het loopt op een nacht volledig uit de hand en An vlucht weg. Laura mag in een buitenhuis van Dirks ouders proberen tot rust te komen, maar ze wordt volledig psychotisch. (Die hele episode is ook in de ik-vorm en is razend knap geschreven.) Dirk komt op bezoek en daarna ook An, om te zien hoe het met haar gaat. Laura praat met hen, maar ze heeft zelf niet door hoe 'gek' ze eigenlijk is.

De verjaardagen – Hanneke Hendrix

Hendrix (1980) heeft verschillende publicaties op haar naam staan, maar dit is haar romandebuut. Ze beschrijft op indringende en humoristische wijze de soms vrolijke, vaak ontroerende, maar ook treurige levens van Boris en Lies en de dorpsgemeenschap om hen heen.

Aanvankelijk is Boris gelukkig met zijn vader en moeder. Tot hij op z'n vijftiende verjaardag te horen krijgt dat zijn vader niet z'n echte vader is. Dit is zo'n dreun dat alles verandert. Hij gaat niet meer naar school, vereenzaamt en ontspoot. Naast zijn huis is de bakkerij, waar de bakkersvrouw met haar dochter Lies woont. Niemand weet wie haar vader is. Lies heeft een ernstige huidaandoening, wordt letterlijk en figuurlijk in de watten gelegd en is eenzaam. Boris en Lies weten van elkaars bestaan, maar kennen elkaar niet. De twee 'bastarden' vinden elkaar in hun eenzaamheid. Maar dan gaat Boris door het lint. Hij molesteert zijn moeder en wordt voor jaren opgesloten. Als hij terugkomt, woont Lies nog in de bakkerij. Ze krijgen een relatie en een kind. Het einde van het boek is verrassend en vrij triest.

Een stilistisch en inhoudelijk mooi boek.

Het licht – Jeroen van Rooij

Dit is de tweede roman van de Vlaamse schrijver. Het gaat over zes scholieren die een zeer hechte vriendengroep vormen. Ze wonen in het (fictieve) slaperige stadje Bruggend. Ze zijn zoveel mogelijk bij elkaar, luisteren veel naar muziek, experimenteren met drugs en seks en ze zijn eindeloos op Facebook.

Het vertellersperspectief is afwisselend in de wij- en de ik-vorm. Wie de wij-verteller is, blijkt pas laat in het boek.

De 'ik' is Erik, een journalist op zoek naar een scoop waarmee hij bekend zal worden en die bij toeval op het schokkende verhaal van deze jongeren stuit. Drie ervan zouden zelfmoord hebben gepleegd. Maar was het wel zelfmoord? Erik tracht het verhaal te reconstrueren. Dan komt de landelijke pers met sensationele berichtgeving, met koppen als 'Zelfmoordgolf jongeren overspoelt Bruggend'. Eriks scoop is weg, maar hij gaat door met zijn onderzoek en raakt er ook persoonlijk bij betrokken. Het escapisme van de jongeren komt soms nihilistisch over, maar het is een prachtig boek over intense vriendschap.

Held – Saskia De Coster

'Er zijn mensen die als een belediging je leven binnenvallen', luidt de sterke eerste zin van deze roman. Lien is al van jongs af aan geobsedeerd door haar klasgenootje Marcus. Ze noemt hem Misbaksel en blijft dat consequent haar hele leven doen. De haat voor hem is bij haar als klein meisje al zó groot dat je als lezer maar weinig sympathie voor haar kan opbrengen. Noch voor de andere hoofdpersonen in het boek, overigens. Niemand lijkt 'normaal' te zijn. Lien praat bijvoorbeeld met de vrouwenstem van haar gps-systeem. Haar leven lang blijft ze Marcus achtervolgen. Langzamerhand vraag je je af of het haat of toch liefde is.

Saskia de Coster heeft inhoudelijk en stilistisch veel te bieden, maar maakt het de lezer niet makkelijk.

De belofte van Pisa – Mano Bouzamour

Samir (ik-figuur), die zich liever Sam noemt, groeit op in een traditioneel Marokkaans gezin in Amsterdam met twee analfabete ouders. Zijn tien jaar oudere broer, die in de criminaliteit zit, is zijn grote inspirator. Hij zorgt ervoor dat Samir naar het Hervormd Lyceum gaat, waar Samir zijn vwo-diploma haalt. Samir is ook een talentvol pianist; hij is gek op klassieke muziek en zijn broer regelt voor hem een piano.

Bouzamour, geboren in 1991 in Amsterdam, won als verhalenverteller het Rozentuinfestival in 2010. Hij schetst de cultuur van jonge Marokkanen en hun ongezouten taalgebruik op beeldende wijze. Dit werd hem binnen Marokkaans-Nederlandse kring niet door iedereen in dank afgenomen. Hij heeft humor en zelfspot en beschrijft het leven van de jonge Samir met vlotte pen.

Pels – Naomi Boekwijt (Verhalen)

In dit debuut spelen de zeven verhalen zich grotendeels buiten de stad af. Altijd is er iets rauw en moeizaam aan de omgang met anderen. Er is deernis met de kwetsbare en afhankelijke dieren. In 'Buiten niet' is het doodgeboren veulen 'het ding met de stelten onder zich gevouwen in de merriebuik'.

De schrijfstijl is sober, suggestief en geladen met religieuze symboliek.

Zoals in 'Herumspringen im Dunkel' waarin drie volwassen kinderen terugkeren naar een door god en gebod gedomineerd ouderlijk huis. De gelovige moeder jaagt hen opnieuw weg; ze vluchten - net als de herten die opgeschrikt, opsprongen uit hun slaapkuil. In 'Driest' denkt de hoofdpersoon: 'Liever een nest om me heen vlechten tussen het riet.' In 'Aalborg' doet IJf, die op jongens valt, een opmerkelijke vaststelling: 'Pa is makkelijker om van te houden.'

De bundel portretteert - in kleine verhalen waarin ogenschijnlijk weinig gebeurt - jongeren in hun twijfel en kwetsbaarheid. De moeizame realiteit is een gegeven waaraan niet te ontsnappen valt.

Een smaak van liefde - Sterre van Rossem (Verhalen)

Debuut van de Nederlandse schrijfster (1984). De achttien soms ultrakorte verhalen spelen in droom of sombere werkelijkheid. Onaangename gewaarwordingen scharnieren naar een wereld waar niets logisch is. In 'Een ijskoffie verkeerd' zet iemand zichzelf voorgoed buitenspel. Een verdrietige pop vertelt in het mooie 'Een hart van wol' over haar eigenares, die ooit van haar hield maar haar nu is vergeten. 'Aan de hele mensen' typeert raak een gevoel van verdeeldheid: 'en voel ik me half, maar in elk geval volledig in die helft.' De vreemde gebeurtenissen verrassen echter niet altijd. Soms lijken ze ontleend aan 'special effects' uit bekende films of commercials. In 'De wasser' verdwijnt iemand in een wasmachine om een 'schone' wereld waar te nemen. In 'Mevrouw Verlaat en de afvoer' verandert een ongelukkige vrouw tijdens het douchen in doorzichtig gelei en spoelt zichzelf door het putje.

Meer dan een minnaar – Oscar van den Boogaard

Deze tiende roman van de succesvolle Nederlandse romancier en toneelschrijver (1964) verweeft op kaleidoscopische wijze de levens van de leden van twee gezinnen die naast elkaar wonen in het Vlaamse Sint-Martens-Latem, 'een ongelooflijk dom gat vergeleken met Antwerpen'. Elk hoofdstuk volgt de gebeurtenissen en ontmoetingen vanuit het perspectief van een van de gezinsleden (ouders en kinderen) van de wat volkse familie Poppe en de elitaire familie Bouvy. Te beginnen in 1987 en opgedeeld in drie afdelingen. Alle grote leefthema's komen veelal via korte en puntige dialogen aan de orde.

De verdwijners – Niels 't Hooft

In 2018 lijkt het einde der tijden nabij. Google heeft immers voorspeld wanneer een teveel aan mensen en een tekort aan grondstoffen de westerse beschaving ten val zal brengen. Straatenquêteurs die voor de zoekmachine werken, proberen desondanks hun leven zin en inhoud te geven – zelfs als dat betekent dat ze een complot tegen hun broodheer moeten smeden.

Het maatschappijkritische verhaal met thrillerelementen wordt verteld in negentig korte hoofdstukjes, met daartussen af en toe een korte vragenlijst van de hoofdpersonages. De auteur (1980) is werkzaam als gamejournalist, dus het is niet verwonderlijk dat dit derde boek van zijn hand is doorspekt met verwijzingen naar moderne technologie.

Ze vraagt: is dit je kamer? – Harm ten Napel (Verhalen)

De auteur (1991), student filosofie in Groningen, heeft deelgenomen aan een schrijfproject op www.abcyourself.nl onder begeleiding van Edward van de Vendel. Het resultaat is zonder meer opmerkelijk, niet alleen veelbelovend, maar ook bijzonder geslaagd. Er zijn weinig schrijvers van 22 jaar die zulke perfecte, frisse, aandachtige en subtiele ultrakorte verhalen voortoveren, waarin nauwgezet wordt gekeken, gepraat en nagedacht, soms op een juveniele manier, maar altijd evenwichtig en afgepast. Je zou ze geregeld heldere prozagedichten kunnen noemen, zozeer zijn de zinnen suggestief met elkaar verbonden en blijft er altijd iets geheimzinnigs of onuitgesproken aan het geheel kleven. Het gaat dikwijls om het contact of de relatie tussen een jongen en een meisje, maar geen spoor van tobberij of smoezeligheid. Het is ook duidelijk dat Ten Napel zich voortdurend bewust is van het feit dat hij schrijft, overigens zonder ook daar een moeizaam probleem van te maken. Als de jongste generatie debuteert met zo'n schitterend debuut van precies honderd bladzijden hoeft niemand die hier binnentreedt de hoop te laten varen.

Kwaad daglicht – Marleen Schefferlie

Het zijn de crisisjaren tachtig. Lena's gescheiden ouders hebben geen werkelijke aandacht voor haar. Haar wereldvreemde moeder Marijke is paranormaal genezeres. Lena, zelf ook mediamiek, raakt in haar eenzame, soms angstige bestaan steeds meer in de ban van de andere wereld, terwijl ze in het dagelijks leven hunkert naar de aandacht van vriendinnen en van jongens. Frustratie: ze wordt maar niet ongesteld! Op een avond keert Marijke niet naar huis terug. Lena staat er alleen voor om haar verdwenen moeder te vinden.

Als lezer wil je van harte dat het allemaal goed komt, maar de beklemming wijkt niet. Ook als je weinig hebt met het bovennatuurlijke, sleept deze roman je tot de laatste letter mee.

Zo gaan we niet met mekaar om – Renske Jonkman

In haar debuutroman verhaalt de schrijfster (1982) over de Amsterdamse studente filosofie Hazel, die in de rosse buurt een ongeregeld leven leidt met haar huisgenoten Das en Keizer. Aan haar studie doet ze niet veel en de clichés van het studentenbestaan worden breed uitgemeten: drinken, blowen en seks met Jan en alleman. Das en Keizer becommentariëren haar gedrag, wat zorgt voor de humoristische noot.

De tijdgeest wordt mooi opgeroepen door Hazels muziekvoorkeur (Arctic Monkeys, Nirvana). De Amsterdamse hoofdstukken wisselen af met terugblikken naar haar jeugd in een Noord-Hollands dorp met lieve ouders, een gehandicapt zusje en een oudere broer die ze adoreert. Maar de broer gaat zich gaandeweg steeds vreemder gedragen en wordt uiteindelijk opgenomen in een psychiatrische inrichting. Dat is het drama van Hazels leven, wat misschien haar losgeslagen gedrag verklaart.

Nest – Sanneke van Hassel

Deze eerste roman van de bekroonde schrijfster (1973) van twee verhalenbundels ('IJsregen' en 'Witte Veder') is een moderne zedenschets over de reacties op een tienerzwangerschap in een villawijk. In korte hoofdstukken schetst de schrijfster in de van haar bekende bondige maar treffende stijl de koortsachtige maar nogal kortzichtige reacties van negen personen op de mededeling van de 16-jarige Julia van Wees dat ze vijf maanden zwanger is. Voorop die van haar ouders en jongere zus, maar ook van een buurvrouw, een arts, de jonge vader in spe, een ambtenaar van de jeugdzorg en een adellijke tante. Pas op het eind komt Julia zelf aan het woord, waarbij de auteur de lezer de gevolgen van het voorgaande ten volle laat voelen.

Nestvlieders – Merijn de Boer (Verhalen)

Twee novellen en twee korte verhalen van een jonge debutant (1982), die werkt als redacteur van uitgeverij Meulenhoff en tijdschrift 'Tirade'.

In het korte openingsverhaal raakt een werkloze jurist gefascineerd door het wonderlijke dubbelleven van een medebewoner in een nagenoeg leeg appartementencomplex. In de eerste novelle gaat de desperate loser Balthasar Tak op reis om in een ver land te gaan werken in een hotel. Hoewel hij aanvankelijk hulp krijgt van een medereiziger, An, raakt hij in steeds grotere problemen. In de novelle 'Luchtkasteel' vertelt Ronja over haar 'vechtvriendschap' met Prince, een ogenschijnlijk in alles geslaagd persoon: ex-kampioen kogelstoten, briljant student en acteur. In het korte slotverhaal keert een zoon voor een dagje terug naar zijn ouderlijk huis, terwijl hij treurt om de dood van zijn 10-jarige kat.

De Boer beschrijft zeer eenzame, lusteloze personen, 'nestvlieders' die geen verwachtingen koesteren en wanhopig een manier zoeken om zichzelf en/of de maatschappij te ontlopen.

Hard Hart – Ish Ait Hamou

De jonge Tom Macleight laat de bedrukte sfeer van zijn ouderlijk huis en de voorspelbaarheid van zijn saaie provinciestedje achter zich om te gaan studeren aan de universiteit van Boston. In de anonimiteit van de grootstad bloeit de teruggetrokken jongeman langzaam open: hij staat op eigen benen, maakt enkele intrigerende nieuwe vrienden en komt in de ban van zijn bloedmooie studiegenote Rachella. Verlegen als hij is, durft Tom haar niet aan te spreken en verliest hij zich in dagdromen. Hij krijgt ook steeds meer af te rekenen met onverklaarbare woedeaanvallen waarin hij het contact met de werkelijkheid compleet verliest. Maar wanneer Rachella een donkere periode doormaakt, blijkt hij toevallig de juiste man op de juiste plaats. Ze groeien gaandeweg naar elkaar toe. Wordt de liefde voor Rachella zijn redding of zijn ondergang?

Het schuwste dier – Eva Meijer

Eva Meijer (1980) heeft zoveel verschillende talenten dat het bijna niet te combineren lijkt in een persoon. Ze is zangeres, kunstenares én schrijfster en in alle drie de disciplines levert ze veel werk af. Het schrijven lijkt daarbij overigens het minste tijd te vergen: dit is haar eerste roman, na een aantal essays, gedichten en een weblog. Meijer maakte overigens ook zelf de illustratie voor de boekomslag.

'Het schuwste dier' gaat over een Nederlands meisje dat in Engeland is gaan studeren (net als de schrijfster). Ze keert terug naar Nederland voor de begrafenis van haar tante, die zelfmoord heeft gepleegd. Het boek is vanuit de gedachtewereld van de ik-persoon geschreven. Tot in detail wordt ieder uur van haar verblijf bij haar ouders beschreven, inclusief de begrafenis. Tussen de regels door geeft de ik-persoon inzicht in haar niet zo gelukkige leven en de donkere kanten van haar familie. Juist de gedetailleerde beschrijving maakte het boek nogal beklemmend, de schrijfster bouwt er een mooie spanning mee op.

Dagpauwoog – Eva Meijer

Tweede roman van de beeldend kunstenares, filosofe, schrijfster en singer-songwriter (1980), wier romandebuut 'Het schuwste dier'* lovend werd ontvangen en werd genomineerd voor verscheidene literaire prijzen. In de hoofdpersoon Iris komt veel terug van de multigedisciplineerde auteur en haar passie voor dierenwelzijn. Na een verbroken relatie koopt Iris, succesvol beeldend kunstenares, een huis in een afgelegen kustplaatsje. Al snel raakt ze betrokken bij het dierenrechtenactivisme van haar nieuwe buurman Marcel, die regelmatig bompakketjes bij slagerijen naar binnen gooit. Iris gaat hieraan meedoen, totdat Marcel per ongeluk een dodelijk slachtoffer maakt. De klinische vertelstijl, met oog voor sprekende details, laat veel ruimte open voor de lezer om zich afwisselend met Iris te identificeren of recht tegenover haar te staan. De laatste hoofdstukken, waarin een eenzame Iris wegzakt in een diepe depressie, zijn van een grote literaire schoonheid.

Een blik Jodenkoeken – Jessica Meijer

Op 14 februari 1995 sterft de 52-jarige Ischa Meijer, 'De Dikke Man', aan een hartaanval. Jessica, zijn dochter uit een eerdere relatie, is dan tien. Achttien jaar later besluit ze over zichzelf en haar relatie met haar beroemde vader (columnist, interviewer, radio- en tv-maker, toneelspeler, rokkenjager en provocateur) te vertellen: onder andere over de schok na zijn plotselinge dood, de mediagekte, haar onthechte, joodse achtergrond, haar onrust, angsten en controledwang, over boulimia, experimenteren met vrijheid, drank, drugs en jongens, over haar gymnasiumtijd, een avontuurlijke reis door Zuidoost-Azië en haar studie Nederlands. Uiteindelijk weet ze, vooral door therapie, af te rekenen met haar joodse afkomst, haar verstoorde zelfbeeld en weggestopte verdriet, de boulimia en de moeizame haat- liefdeverhouding met haar kritische stiefmoeder, de schrijfster Connie Palmen (onder andere beroemd door haar boek 'I.M.').

Goeroe – Elfie Tromp

Hoofdpersoon is Elfie, die op zoek is naar de manier waarop zij het nieuwe medium van Nederland kan worden. Als kind was ze al hooggevoelig en nu ze volwassen is, heeft ze de missie om haar talent ten volle te ontplooiën. Jomanda is hierbij haar grote voorbeeld.

Goede beschrijving van het wereldje van alternatieve en pseudogenezers. Je blijft lezen om te weten te komen of Elfie nu wel of niet gelooft in haar vermeende talent. Als geheel een goed leesbare debuutroman van de ex-nachtclubdanseres, theatermaker en hoofdredacteur van het literaire tijdschrift 'Strak'.

Zonder tijd te verliezen – Daan Heerma van Voss

Tweede roman van Heerma van Voss (1986), die in 2010 debuteerde met de veelgeprezen roman 'Een zondagsman'. Daniël en Xander, twee Amsterdamse boezemvrienden, net van de middelbare school af, besluiten een jaar naar Italië te gaan. Ze komen terecht in een vies appartementje in Perugia, een landerig toevluchtsoord, ter voorbereiding op het echte leven, 'waar en wanneer dat ook mocht beginnen'. Daniël valt voor de Zuid-Afrikaanse Sophie, zijn eerste meisje. Dan wordt hij teruggeroepen in verband met de dood van zijn grootvader. Na de turbulentie rond de scheiding van zijn ruziënde ouders en de brute moord op Theo van Gogh keert hij terug naar Perugia. Xander blijkt spoorloos verdwenen. Met Sophie en zijn hond probeert Daniël zijn vriend terug te vinden.

Sfeervol relaas van een reflecterende ik-figuur (Daniël), meer een gemoedstoestand dan een verhaal met een plot, die op de been blijft ondanks (dankzij?) harde levenslessen, gebroken vriendschappen en onbetrouwbare liefdes, klassiek opgebouwd in vijf delen, geschreven in een laconieke én lyrische stijl, met mild sarcasme en relativerende humor.

Strak Blauw – Renée van Marissing

Renée van Marissing (1979) is schrijver en toneelmaker. Ze schreef ook de roman 'Het waaien van mijn oma'. In 'Strak blauw' is ik-personage Laura, fotograaf. Zij maakt in haar studio voor een nieuw project maquettes van allerlei materialen die ze als basis gebruikt voor foto's. Ze woont samen met haar liefde An, in het huis waar An eerst woonde. Ze wil niet dat An in haar studio komt of veel over haar werk weet. Dan is het niet meer van haar. Al in het begin van het boek ligt er een depressie op de loer. Noch An, noch hun wederzijdse vriend Dirk kunnen haar helpen. Het loopt op een nacht volledig uit de hand en An vlucht weg. Laura mag in een buitenhuis van Dirks ouders proberen tot rust te komen, maar ze wordt volledig psychotisch. Die hele episode is ook in de ik-vorm en is razend knap geschreven. Dirk komt op bezoek en daarna ook An, om te zien hoe het met haar gaat. Laura praat met hen, maar ze heeft zelf niet door hoe 'gek' ze eigenlijk is. Een slechte afloop hangt dreigend in de lucht, maar de ontknopning is toch onverwacht.

Een prachtig en indrukwekkend boek.

De consequenties – Nina Weijers

1984. Wanneer Minnie Panis bijna vier maanden te vroeg ter wereld komt, piepklein en doorschijnend, wordt ze ternauwernood levensvatbaar verklaard. Angstvallig houdt haar moeder de wacht naast de couveuse, vrezend dat het kind haar zal ontglippen. Maar sterven doet het niet, al kan niemand garanderen dat het een normaal stel hersenen krijgt. Anno 2012 is Minnie een gevestigde naam in de internationale kunstwereld, bewonderd om conceptueel werk waarin ze onbevreesd haar eigen leven onder de loep neemt. Ze staat aan de vooravond van een experiment dat verder gaat dan alles wat ze eerder heeft gedaan. Een experiment waarin ze de uiterste grens tussen leven en kunst opzoekt, en dat wel eens het hoogtepunt van haar oeuvre kan worden. Maar hoe ver kun je de werkelijkheid manipuleren zonder jezelf te verliezen?

De woongroep – Franca Treur

De 28-jarige Eleenoor heeft het ogenschijnlijk goed voor elkaar. Ze heeft een standvastige relatie met Erik en verdient als afgestudeerde communicatiewetenschapper ruimschoots genoeg als freelancer om haar hobby 'shoppen' en haar verlangen naar de nieuwste elektronica te kunnen bevredigen. Maar ze vindt haar leven nogal doelloos en gewoontjes en besluit in een idealistische woongroep te gaan wonen in een oud voormalig weeshuis in Amsterdam-Oost. Daar komt ze terecht bij een bonte verzameling mensen met ingewikkelde onderlinge verhoudingen, moet ze zich voordoen als vegetariër en gaat ze actievoeren waarbij ze rechtstreeks tegenover Eriks vader komt te staan.

Hoewel niet autobiografisch, net zomin als haar debuutroman, maakte de auteur bij het schrijven van deze roman gebruik van haar eigen ervaringen in een woongroep. Geestige, in een wat laconieke stijl geschreven roman met raak getroffen sfeer en dialogen, herkenbare situaties en een overtuigende, eigentijdse hoofdpersoon op zoek naar de zin van het leven.

In zijn nabijheid – Nico Dijkshoorn

Ze noemen hem Wim Beest want hij slaat dingen stuk en verlaat vrouwen. Ook zijn moeder, en daarover schrijft hij dan een liedje. Hij slaapt nooit thuis. Het gaat goed met Wim, heel lang gaat het heel erg goed. Maar dan staat hij opeens bij zijn moeder in de tuin. 'In zijn nabijheid' vertelt het verhaal van de vrouwen van Wim. Zij praten graag over hem. Over de wilde nachten. Over het verdriet. En zijn jeugdliefde Vera? Als alles te laat is, zoekt zij hem op.

De dierbaren – Valerie Eyckmans

Nadat Valerie Eyckmans in haar geprezen debuut 'Verloren maandag' het kantoorleven op de hak nam, is haar tweede roman een satire op het moderne gezinsleven. 'De dierbaren' is een krampachtige zoektocht naar geluk, waarin een pubermeisje, een moeder en een leraar voortdurend struikelen over hun eigen idealen. Wanneer de moeder een kat aanrijdt, brengt ze meer dan één leven aan het wankelen. In een onhandige poging om alles en iedereen te redden, maakt ze meer brokken dan ze ooit zal kunnen opruimen.

Valerie Eyckmans bewijst met 'De dierbaren' opnieuw dat ze met veel humor en een scherpe pen een ogenschijnlijk luchtige roman kan schrijven, waarin ze het doen en laten van haar personages tot op het bot fileert.

Walvis – Tom Naegels

Twee 16-jarige meisjes hebben een haat-liefdeverhouding; de een is indolent en naar eigen inzicht vol van talent, de ander is creatief en doet alles om door het eerste meisje geaccepteerd te worden. Het verhaal speelt zich af in de wereld van krakers, halve anarchisten, alternatieve theater- en muziekgroepen.

Vlaggenbrief – Ruth Lasters

Afwisselend volgen de hoofdstukken in deze roman van Ruth Lasters (1979) een van de personages. Aanvankelijk is niet duidelijk wat deze personages met elkaar te maken hebben, maar een hechte constructie blijkt. Plaats van handeling is een Vlaamse kustplaats. Een vrouw op leeftijd, getrouwd met een oude hartpatiënt, kijkt vanuit haar appartement, een 'decadent luxueuze isoleercel', uit op het strand. Zij laat mensen gebruik maken van haar sanitair om haar isolement te doorbreken en om haar man de dood aan te doen. Er is een zoon die als paramotorglider over de Vlaamse kust vliegt. Er zijn acties voor en tegen de verbrede zeedijk (oorzaak van schaduw en neergang). Er is een Ghanese familie die medeleven ondervindt, waar niet ieder van gediend is.

Kleine daden, geholpen door toeval, hebben grote gevolgen in een zomer aan de kust. Een bijzonder en zorgvuldig boek over gefnuikte ambities, isolement en over het individu versus de groep.